

Scénář

Květoslava Patočková

Paní Květoslava Patočková se narodila 25. března 1939 v Praze. První roky svého života prožila ve válečné atmosféře okupované Prahy. Toto sychravé období nebylo plné dětských radovánek, ale neustálého strachu a těžkých životních podmínek.

Dívala jsem se, když bombardovali Vysočany, když padaly bomby na Prahu. Když nás rodiče, když houkaly sirény, vzali bez ničeho do sklepa. A i to, kdy nám spolubydlící Němci stříleli do oken, kdy mě maminka v poslední chvíli chytla a schovala pod okno, takže jsem tomu unikla.

Po skončení války se učila hře na housle a pilně studovala. Po dokončení pedagogické školy v Praze, se jí vyplnilo přání a stala se učitelkou na malé škole, kterou vedl pan řídící - byla umístěna do pohraničí v Císařském u Šluknova. Do školy, kde i bydlela, přijížděla z návštěvy rodičů vždy v neděli v noci. Cesta po neosvětlených ulicích sama o sobě vzbuzovala v paní Patočkové strach, k tomu se však ještě jedné noci přidalo neoznámené cvičení pohraniční stráže.

Já jsem se zastavila, oni mlčeli, ani se nehnuli. Já jsem nevěděla, vůbec, co mám dělat. Jsem si říkala, vždyť já odemknu, oni mě srazej k zemi, nebo já nevím. Tak jsem položila tašky a čekala jsem, a nic. Pak jsem teda vyndala klíče a odemkla jsem, přendala jsem si ty tašky a oni stáli dál a já jsem zamkla. Druhý den, najednou, se tam objevili asi tři pánové a oni mi říkaj, my se vám jdeme omluvit. My jsme měli úkol střežit objekt, to jsme vás asi vyděsili.. Tak to se vám povedlo! Tak mi se vám omlouváme.

V areálu školy byla i knihovna, kterou měla paní Patočková na starost. Zde se také, pro ni překvapivě, setkala s láskou jejího života.

Do poklidného života mladé rodiny zasáhl významně rok 1968 a příchod sovětských vojsk. Manžel dal najevo svůj nesouhlas, což se promítlo do jeho pracovního života. Neustálé přesouvání na jiné pracovní pozice i do jiných provozů. Tyto krušné časy plné nejistoty prožila paní Patočková na mateřské dovolené, přičemž si s manželem nebyli jisti, zda dokáží uživit svou rodinu.

Po mateřské dovolené byla přesunuta na první stupeň na Základní škole ve Šluknově, kde po několika letech přešla na stupeň druhý a začala vyučovat hudební výchovu – ruštinu a dílny.

I ve svém požehnaném věku je naše pamětnice stále aktivní a věnuje se nejen své početné rodině, ale hned i několika koníčkům. Patří mezi ně hra v loutkovém souboru či pěší turistika. Vždy ráda navštíví brtnické ledopády a ještě minulý rok se paní Patočková zúčastnila pochodu na nejsevernější bod. Rozhovor s paní Patočkovou byl pro nás velmi inspirativní. V hlavách nám utkvělo její celoživotní motto, kterým se vždy řídila.

Snaž se být A. Nezlob se, budeš-li B. A buď velkorysý k těm, kteří jsou C. A hlavně vám přeju ať máte pěkný vysvědčení.